

Robert Harrison,
Elemental Bricks.

Art en Construcció

TEXT: CATERINA ROMA – FOTOGRAFIES: AUTORS

La història dels WABA (World Association of Brick Artist / Associació Internacional) es remunta al 1998. No és una llarga història, però sí que ho és la dels seus components, tots ells ceramistes de dilatada trajectòria. Els unia una passió peculiar, l'escultura de gran format amb la peça de construcció més ordinària: el maó.

El primer simposi oficial del grup va tenir lloc a Dinamarca el 2011, fruit de la invitació d'una fàbrica de maons, i el 2015, van viatjar a Corea per construir i exposar al Clayarch Gimhae, l'únic museu de món dedicat a la ceràmica per l'arquitectura. El setembre de 2016, el grup viatjarà a Barcelona, on està prevista la construcció d'una exposició a la Nau Gaudí de Mataró.

WABA promou la cultura del maó.
WABA difon la sensibilitat pel material.
WABA impulsa el pensament experimental i innovador mitjançant l'ús del maó.
WABA demostra els infinits usos del maó.
WABA fomenta un vincle creatiu entre la indústria, l'arquitectura i els artistes.

Jacques Kaufmann.

Fritz Vehring.

Jacques Kaufmann.

Gwen Heeney.

Ulla Vioti.

Fritz Vehring.

Andrew Burton, *Buttress*, Reclaimed brick, 3m x 1m x 1m 2011.
(Commissioned for CAFKA 'Protest and Survive' Ontario)

Andrew Burton, *SkyQutb*, brick,
New Delhi 2005 3m x 2.7m x 1.3m.

WABA group 2011 Dinamarca.

Andrew Burton (Regne Unit)

Professor de Belles Arts a la universitat de Newcastle, ha estat l'última incorporació a l'associació, el 2014. Artista pluridisciplinar, la seva obra inclou escultura, instal·lacions, dibuix i fotografia, en una recerca contínua dels punts de convergència entre l'escultura, l'arquitectura i l'artesanía. Fascinat pel petit objecte quotidià i invisible, incorpora a les seves escultures materials de rebuig i maó reciclat, tot sovint acolorit, donant un valor destacat a la sostenibilitat. Les seves obres ofereixen una nova mirada a aquests objectes aparentment intranscendents, alhora que encarnen el vincle amb el passat i la continuïtat històrica.

www.andrewburton.org.uk

Robert Harrison (Canadà/EUA)

Ceramista de peça petita durant molts anys, la residència artística a la Fundació Archie Bray (Helena, Montana), emplaçada en una fàbrica de maons centenària, va oferir-li l'oportunitat d'explorar el gran format i projectes arquitectònics. Inspirant-se en el Land Art i els materials escultòrics naturals, centra la seva recerca artística en l'arquitectura de l'espai. És autor del llibre Sustainable Ceramics.

www.robertharrison.co

Gwen Heeney (Escòcia/Regne Unit)

Artista indiscutible del gran format de caràcter figuratiu, és una apassionada del maó com a mitjà d'expressió. Autora del llibre Brickworks i promotora de WABA, en les seves grans escultures a l'espai públic advoca pel vincle entre art i territori, utilitzant materials locals -maó, acer inoxidable, ciment i vidre, entre d'altres- i col·laborant amb artistes, arquitectes, jardiners, artesans i altres professionals de la localitat.

www.gwenheeneybricksculptor.com

Jacques Kaufmann (França/Suïssa)

El primer encontre de Kaufmann amb el maó com a objecte de potencial artístic fou durant una estada a l'Àfrica. Era l'any 1984, i hi anava a desenvolupar un projecte vinculat a la ceràmica. Va tornar d'aquell viatge amb els valors capgirats i va reconfigurar el seu treball creatiu; va trobar en el maó una matèria prima lligada a la terra, alhora que amb projecció a l'espai, modest i ambiciós alhora. Per a les seves escultures de gran format utilitza materials locals, que tot sovint retorna una vegada acabada la instal·lació de projectes experimentals, en els que apel·la a l'espectador a reflexionar, a escala real, sobre l'utilització de l'espai.

Fritz Vehring (Alemanya)

Professor de ceràmica en diverses universitats, la tasca d'aquest artista alemany s'ha desenvolupat sobretot en l'àmbit de la recerca i la docència. De la ceràmica al maó i del maó a l'arquitectura, Vehring se sent atret pels sistemes tècnics i els principis de la construcció, i aquest entusiasme troba la seva expressió en l'arquitectura i les escultures de gran format.

Ulla Viotti (Suècia)

L'obra de l'Ulla Viotti, amb més de 80 instal·lacions escultòriques permanents arreu del món, cerca emfatitzar el vincle amb la història i les múltiples possibilitats de la terra cuita. Ho defineix com una "arqueologia personal", on inclou fragments de cultures antigues, restes d'altres vides. Utilitza en les seves obres elements recurrents que conformen una unitat artística, i troba en la repetició un mitjà amb una gran capacitat d'expressió. El maó és un d'aquests elements, que en les seves obres té un valor volgutament ambigu, i que li permet navegar entre l'arquitectura i l'art. ●

www.viotti.se